

PIŠETA IN UREJUJETA:

Lojze Košorok
in Pavla GrudenIRAŠKA NAFTA ZA
JUGOSLAVIJO

BEOGRAD

"Jugoslavija se lahko opre na Irak kot trden in stabilen vir oskrbe s surovo nafto", je izjavil novinarjem iraški minister za plan in predsednik iraškega dela mešanega komiteja za gospodarsko in znanstveno-tehnično sodelovanje med državama Adnan Husein Hamadani. Te dni se je v Beogradu pogovarjal s kopredsednikom mešanega komiteja in podpredsednikom jugoslovanske vlade Andrejem Marincem.

VELIK IZVOZ
"METALNE"

MARIBOR - V poltretjem desetletju svojega poslovanja se je kolektiv delovne organizacije "Metalna" s svojimi izdelki uveljavil že tako rekoč po vsem svetu.

Njegove izdelke poznajo že v petdesetih državah na vseh petih celinah. "Metalna" namreč izvažata toliko, da nanese to v njenem celotnem prihodku petino. Letos bodo iz te mariborske delovne organizacije dostavili svojim kupcem za skupaj dvanajst milijonov dolarjev svojih izdelkov, zvečine razne opreme in dvigal.

Skupaj z drugimi jugoslovanskimi organizacijami bo "Metalna" letos poslala Iraku opremo za hidrocentrale "Hemren", opremo za irigacijske sisteme ter gradbena dvigala. V Sovjetsko zvezo bo poslala dvigala za mostovne konstrukcije ter dvigala velikih nosilnosti (po 160 ton). Razen tega sodeluje pri opremljanju hidroelektrarn v Nepal in Bagdadu.

41.000 TOVORNJAKOV
IZ MARIBORA

MARIBOR - Tovarna avtomobilov in motorjev je v dvajsetih letih po tistem, ko so v njenem poskusnem oddelku izdelali prva prototipa komercialnega vozila TAM 2000, dostavila svojim kupcem doma in na tujem 39.000 teh vozil različnih tipov.

S proizvodnjo 2.000 vozil, načrtovano za leto, se bo število teh popularnih tovornjakov, izdelanih v Mariboru, povzpelo na 41.000.

PRAZNIK ŽETVE,
KRUHA IN POGAČ

Turistično društvo v Plenškaku je tudi letos priredilo zanimivo turistično folklorno prireditev "praznik žetve, kruha in pogač". Nekaj tisoč obiskovalcev si je ogledalo, kako nastaja kruh - ogledali so si žetev, mlatev in peko kruha in pogač. Seveda so lahko dobrote tudi poskusili. Domače gospodinje so se izkazale pri peki najrazličnejših vrst kruhov in pogač, seveda pa je bilo tudi prekmurske gibanice dovolj. Uspela prireditev, ki je obudila stare kmečke običaje, so popestrili s tekmovanjem vleče vrvi, v katerem so bili zadružniki najmočnejši, domači fantje pa so pokazali, da še znajo hoditi s štrkolami.

TRINAJST PAROV
na letosnji Kmečki ohceti,

V Ljubljani so se poročili: Slovenski par Marinka Šmalc in Franc Prelesnik iz Ribnice, pomurski par iz Beltince, Katarina Smej in Franc Žižek, makedonski par iz Strumice Vangelica Milenkova in Dimitrije Anastasov, slovenski par iz Celovca Marija Tischler in Valentin Hartmann, hrvaški par z Reke Iva Radetič in Miljenko Raucher, avstrijski par iz Celovca Marija Schoffmann in Valentin Mitterdorfer, srbski par iz Beograda Zorica Djurković in Dragan Alavantić, češkoslovaški par iz Bratislave Katarina Uhrova in Lumir Machek, italijanski par iz Parme Carla Carnerini in Barbara Ferraboschi, zahodnonemški par iz Leverkusna Gertrud Anna Meurer in Manfred Benhrendt, zahodnonemški par iz Wiesbadna Elizabeth Mechtild Pohlschmidt in Wolfram Richter, švicarskipar Beatrice Staub in Max Bissig, ter sovjetski par iz Tbilisija Maja Chikhadze in Georgij Lackhsvili.

Kako so živel

Mladi raziskovalci proučujejo, življenje naših prednikov - Znanstveniki so pokrovitelji

SENTJERNEJ. - V Sentjerneju se že nekaj dni mudijo mladi raziskovalci, udeleženci 5. mednarodnega raziskovalnega tabora, ki ga vsako leto pripravijo republiško gibanje znanosti mladini, republiška raziskovalna skupnost in drugi.

V taboru, ki ga kolektivno vodijo znanstveniki najrazličnejših znanstvenih ved na čelu z vodjo centra za arheologijo pri Naronem muzeju v Ljubljani, znanim raziskovalcem dr. Vinkom Šribarjem, dalje s predstavnikom republiškega gibanja znanosti mladini Andrejem Jusom, se je zbralo 60 dijakov, študentov ter njihovih mentorjev.

Nekdanje področje arheoloških raziskav, ki jih je pred leti začel na staroslovanskem naselju Otok pri Dobravi, kasnejši Gutenwerth, dr. Vinko Šribar, so danes razširili še na področje geografije, biologije, etnologije, kemije in fizike.

Letošnji tabor je poleg vsega dobil še eno izredno pomembno razsežnost. Raziskave so razširili tudi na področje teme, ki zajema splošni ljudski odpor "Nič nas ne sme presentiti", kar daje njihovemu delu še večjo veljavo. Pri tem imajo seveda največji delež biologi, fiziki, etnologi in

kemiki, ki raziskujejo energijo, zdravje, prehrano in vodo, na sentjernejskem polju.

Glavni namen tabora je v tem, da se pri bodočih slovenskih raziskovalcih spodbudi zanimanje za zgodovinsko dediščino starih Slovencev, ki so v davni živeli na tem zgodovinsko izredno razgibanem ozemlju.

Prav gotovo bodo prispevali velik delež tudi k osvetljevanju naše zgodovinske preteklosti, navad in običajev naših prednikov in njihovih kulturnih dosežkov.

Raziskave, ki jih bodo kompleksno nadaljevali tudi v prihodnjih letih, bodo v povsem drugačni luči prikazale staroslovansko naselje, ki je n eprečeljivega kulturno-zgodovinskega pomena.

Ob šolanju mladih raziskovalcev se tudi ostri njihov čut in odgovornost do zapuščin naših prednikov in drugih prebivalcev, ki so kdajkoli živeli na dolenskih tleh.

Ameriška kultura:
pogled na sedemdeseta leta

V Beogradu, na levi obali Save, poleg Muzeja sodobne umetnosti, se te poletne dni odvija svojevrsten spektakel, edinstven in nenaveden. Dogaja se pod ogromno geodezijsko kupolo, ki so jo nalašč za to priložnost postavili v Beogradu, reče pa se mu "Ameriška kultura - pogled na sedemdeseta leta". To je prva postavitve te ameriške razstave v svetu. Septembra bodo kupolo z vsemi ceremonijami vred preselili še v Zagreb, nato pa bo v naslednjih dveh letih potovala širom po Evropi.

NAJVIŠJA UNESCO NAGRADA

Med 236 učenci šole "Adam Bohorič" v Brestanici, ki se je udeležila likovne razstave v UNESCO natečaju za nevrščene, je bila izbrana med 3850 deli iz 41 držav sveta izvrstna risarka, odličnjakinja v šoli, ki ji je podelila tudi knjižno nagrado in pohvalo za vsestransko delovanje.

Takole pravi ta list naše gore, ki se je kar sama odločila za likovni krožek v katerem so učenci višjih razredov: "Rada rišem, motive ne izbiram, saj prihajajo kar sami. Zanima pa me, kakšna bo nagrada". Temno zagorela desetletnica, tretješolka STANKA KOZOLE, je izbrala motiv dneva mladosti in na risalnem listu zajela vso radost, valovanje in barvitost na stadionu ob Titovem rojstnem dnevu. Bila je to velika zelena ploskev, v perspektivi dobro zajeto občinstvo, folklorne skupine v prvem planu in ob strani pisani baloni.

Kar se tiše njene bodočnosti, se je pa takole odrezala. "Učiteljica bom. Bom pa stroga. Hočem red."

TITOVO VOŠČILO BOŽIDARJU
JAKCU

BEOGRAD - Predsednik Josip Broz Tito je brzjavno voščil slikarju Božidarju Jakcu za njegov 80. rojstni dan in dolgoletno ustvarjalno delo. V voščilu je poudaril, da je Božidar Jakac s svojim plodnim umetniškim delom in vso dejavnostjo obogatil družbene in estetske vrednote našega časa. Še posebej pa predsednik Tito omenja Jakčev osební príspevek revoluciji in socialistični skupnosti.

Akademiku Božidarju Jakcu, slikarju, grafiku in portretistu predsednika Tita so voščili še Sergej Kraigher in Lidija Šentjurs, Stane Dolanc, Viktor Avbelj, France Popit, Milan Kučan, dr. Anton Vratuša, Mitja Ribičič in Janez Vipotnik.

TRIDESET LET VEVSKEGA VRTCA
za nas vredno pomisleka.

Vzgojnovarstveni zavod Vevče je pred dnevi proslavil 30-letnico obstoja. V tovarniškem vrtcu je pred tridesetimi leti dobilo varstvo 27 malčkov, sedaj pa ima zavod v treh dislociranih enotah 753 trok vseh starosti. V treh jasliščinih oddelkih je 54 dojenčkov, v ostalih oddelkih je še 569 malčkov, 140 otrok do 14. leta starosti pa je vključenih v oddelke podaljšanega bivanja. Kljub vsemu pa jih kot vse ostale vrste pestijo prostorske težave. Da pa ne bi bilo povsem prikrajšani tisti otroci, za katere v vrtcu zaenkrat še ni prostora, jih dvakrat tedensko s kombijem pripeljejo v vrtac iz vseh oddaljenih krajev (zlasti iz Besniške doline) v okviru 80 urnega programa za petletnike. Na proslavi, ki so se je udeležili tudi starši, od katerih so pred leti mnogi tudi sami preživeli otroštvo v tej ustanovi, so otroci prikazali potek dela in njihovo življenje v vrtcu.

Kar po domače...

Moder človek raste iz svojega začetka, trdi tibetska modrost. Izgleda, da se nekateri celo rode s to modrostjo...

Pred 28 leti se je začela življenjska zgodba slovenskega dečka, ki je s čvrsto voljo in z vztrajanjem dosegel tak uspeh, da ga moramo zapisati v zgodovino avstralskih Slovencev. Junak te zgodbe je g. **GEORGE MILTON CUJES**, sin nam vsem dobro znanega rojaka in narodnega delavca ga. Jožeta Čuješa. Mali Jurček je bil že od zgodnjih let vzgajan v slovenskem duhu. Njegova mati, po rodu Leitvanka, obvlada slovenščino boljše kot prenekatera Slovenka. Za to se je seveda potrudila naš Jože, stebel Triglavske skupnosti v Sydneyju. Jurček je že v osnovni šoli pokazal, da "bo nekaj iz njega", saj je šolo smatral za čisto resno zadevo. Bil je vzoren učenec in tudi z vedenjem ni pravil niti staršem niti učiteljem nikakršnih težav.

Od 1956 do 1968 je obiskoval Trinity Grammar School (Church of England), kjer si je pridobil naslov School captain 1. 1968, captain of cricket 1967 in 1968, captain of football 1969. Igral je rugby v Combined Association School's Rugby moštvu, in cricket od 1967-68.

V letih 1962, 1966 in 1968 je prejel Citizenship Prizes na osnovi Rhodes scholarship; v letih 1967 in 1968 je urejeval šolski časopis a veliko maturo je položil 1. 1968 in istočasno tudi dobil štipendijo za šolanje na univerzi.

Od 1. 1969 do 1973 je študiral ekonomijo na sidnejski univerzi in s častmi diplomiral.

Leta 1974 in 1975 je študiral na New England Univerzi, kjer je leta 1967 sprejel učiteljsko diplomu.

Leta 1977 je na sydneyjski univerzi čital moderno zgodovino in si pridobil naslov Master of Arts.

V kratkem bo prejel diplomu za Šolsko administracijo, ki jo je študiral v Armidale college of Advanced education.

Na NSW univerzi sedaj študira Education Research Methods, kar je del študija o šolski administraciji, in ko bo to skončal, bo prejel naslov Master of Educational Administration.

Sicer mu je pri skrbnih starših bilo takorekoč poslano z počicami, ker pa ni lenega rodu, saj smo Slovenci vsi delovni, si je ob prostem času, ko je obiskoval gimnazijo, že začel služiti košček svojega hruha. Delal je na cesti, pomagal zidarjem, in celo v mlinu si je vadil mišice, da

bi se praktično spoznal z življenjem.

Po šolskih urah je čistil pisarne, šole in celo hotele. Vozil je dvigala in delal kot vratar v raznih sydneyjskih palačah. Tako se je ob težkemu delu in pridnemu učenju pripravljala za svojo poklicno življenjsko pot. Resnično, znal je pljuniti v roke kadarkoli se mu je ukazala prilika, a kadar ga je poklical študij, je pozabil na vse drugo. Nikdar ni bil polovičar.

Tudi danes se ob prostem času (kako si ga le ustvari?) udeležuje kot dobrovoljni delavec na socialnem polju. A vsako nedeljo, že iz otroških let gre k maši, ne da bi kdaj izostal. Če dodamo še to, da se je za časa študiranja oženil, in da ima s soprogo 3 otročičke v starosti od 4,5 in 7 let, lahko mirne duše rečemo, da sta oba občudovanja vredna. Njegova sop, ga študira na New Englan Univerzi za naslov Bachelor of Arts. Torej sta oba v ponos ne samo svojim otrokom in staršem ampak tudi vsem Slovencev.

Tukaj zgodbe še ni konec. Poglejmo kako teče njegova kariera. 1971: Appointed Research Assistant - Department of Economic History, Sydney University, 1972: Appointed Assistant Master, Trinity Grammar School 1975: Appointed Boarding House Master - Founder House 1978: Appointed Subject Master, Department of Economics and Commerce.

Kot Housemaster v Founders House, ki je največja Boarding House za študente v Viktoriji, in sicer v Willers Hill šoli, ene najeksluzivnejših šol anglikanske cerkve v Avstraliji, ima ogromne odgovornosti.

Od prevega leta osnovne do zadnjega razreda višje šole bo v vsakem pogledu odgovoren za šolanje in vzgojo 55 učenecv, ki prihajajo iz raznih dežel: South Islands, Nova Zelandija, Hong Kong in celo dva Jugoslovena. Ker je to šola za moške in ženske dijake, bo njegovo delo brez dvoma toliko težje in odgovornost še večja.

Ker se ta šola šele gradi, ima g. George Čuješ razen ostalih dolžnosti tudi dolžnost izbrati in imenovati učitelje, ki bodo v tej novi šoli poučevali. Razen tega je odgovoren tudi za koordinacijo vsega pouka, kar ni šala.

Kaj naj porečemo? George Hamilton Čuješ, M.A., B.Ec. (Hon), Dipl. Ed., M.A.C.E., J.P. in v kratkem Dip. Ad., iskreno čestitamo in želimo vam in družini vse najlepše v bodočnosti.

Pavla Gruden

S KRSTOM I ZVEZDOM U SLUŽBI NARODA

Protomilan Smiljanić

Ponašanjem koje poziva na prijateljstva i duboko poštovanje, prota Milan Smiljanić je stekao poverenje naroda. Kao čoveka koji o svemu ume da govori jasnim i tečnim jezikom rado su ga prihvatili i slušali i seljaci i akeademci. I sa jednim i sa drugim je lako uspostavljao kontakte i sticao njihove simpatije. Kao retko ko umeo je da se približi narodu i da oseti njegovu dužu. Politički protivnici su se najviše plašili njegove snažne reči, koja je u svakoj prilici umela da uzbudi i raspali mase.

Negde tridesetih godina Milan Smiljanić, kao gostujući sveštenik i tada već poznati radikalni prvak, prisustvovao je velikom narodnom saboru u selu Bjeluši. Sabor je bio povodom osvećenja spomen-ploče, podignute ratnicima palim u prvom svetskom ratu. U govoru koji je tom prilikom održao sveštenik Smiljanić je, da bi ilustrovao kako su se tadašnje vlasti odnosile prema porodicama izginulih ratnika, opisao slučaj jedne seljanke sa Zlatibora.

Vida Marković, domaćica iz sela Alina Potoka obratila se tadašnjoj invalidskoj komisiji i zatražila invalidsku penziju koja joj je, kao samohranj majci, po tadašnjim propisima pripadala. Komisija je pronašla da je ona zdrava i da ne treba da prima invalidinu. Seljanka sa

Zlatibora je rekla da se komisija prevarila: ona ne može biti zdrava jer nema srca, njeno srce su sinovi koji su ostali na bojnopolju.

Upravo zbog toga što je "umeo s narodom", što je imao razumevanja za svačiju nevolju, prota Smiljanić je vazda bio i spreman da pomogne, da učini sve što je u njegovoj moći i u granicama zakona i moralnih kormi. Kao čoveku koji se s krstom i mantijom našao u samim vrhovima vlasti, često su mu se obradali i ljudi "iz njegove struke", tražeći da interveniše u raznim slučajevima.

BOL ZA NJIVOM KRAJ MORAVE

Kada je bio ministar poljoprivrede u vladi SR Srbije, došao kod njega prota Milutin iz Kusatka i zatražio da sa njim kao sa starim poznanikom nasamo razgovara.

"Ušao on, tako, kod mene u kabinet", seća se prota Smiljanić, "i pita: čuje li nas neko? Ama ne čuje, kažem ja, vrata su tapacirana, govori slobodno. On primače stolicu bliže meni pa mi onako na uvo kaže: Slušaj, oče proto, mislio sam da te zamolim da mi pomogneš: hoće vlasti da mi u ovoj agrarnoj reformi uzmu onu njivu kraj Morave, tamo kod Palanke. A ja mu kažem: oče proto, mi sveštenici treba da se mirimo s agrarnom reformom, jer znaš kako je

Hristos rekao: 'Ako hoćeš savršen da budeš, poštuju boga i oca i na kraju razdaj sve svoje imanje siromašnima pa uzmi krst i pođi za mnom'.

"E, moj oče Milane", uzdahnu prota Milutin, "znam ja šta je rekao Hristos, ali ni ti, ni Hristos ne znate kako je dobra ona moja njiva u Jasenici. Hoće da mi je oduzmu i samo me srce zaboli kad pomislim da će tuda biti".

Na primedbu da je prema igumaniji Varvari iz manastira Ljubostinje imao više razumevanja, prota Smiljanić kaže:

Manastiri koji su imali istorijski značaj agrarnom reformom su dobili po 30 hektara zemlje za sopstveno izdržavanje. Manastir Ljubostinja nije oglašen istorijskim pa mu je ostavljeno samo 10 hektara. I igumanija Vardara, upravnicu manastira došla jednog dana kod mene kao ministra da moli za pomoć. Mislim ja šta ću i kako ću, pa rešim da idem kod Tita. Najavam se i on me primi. Kažem zašto sam došao, objasnim mu da se radi o manastiru istorijske vrednosti na čijem imanju monahinje gaje voće i imaju vinograd. On prihvati moje objašnjenje i napisa da se i taj manastir proglasi istorijskim. Tako su i Ljubostinji ostavljene najbolje njive, i vinogradi sa kojih proizvode odlično vino. Svake godine igumanija Varvara i meni pošalje po jedan balon, jer kaže da je mojom zaslugom manastiru ostala ta zemlja".

MOST IZMEĐU VERU- JUČIH I NEVERU- JUČIH

Odmarajući se u svom prijatnom domu u selu Ravnima, uvek okružen svojim komšijama, bistrim Zlatiborcima sa kojima je uvek umeo da podeli radost

i tugu, prota je ispričao kako je kao ministar i potpredsednik Prezidijuma Skupštine Sr. Srbije uskladiavao odnose između Crkve i Partije.

"Ja nisam mogao biti zvanični predstavnik Crkve, jer kao običan parohijski sveštenik nisam mogao da rešavam te stvari; ali sam uvek kad se radilo o nečemu što se ticalo Crkve ili vere, išao u Patrijaršiju i pitao: hoćemo li ovako ili onako? I tako oni iznesu svoje, ja kažem svoje i onda nademo put i način kako se to može rešiti. U tom pogledu sam bio neka vrsta mosta između komunista i nekomunista, ili, kako sam i drugu Titu često govorio, održavao sam vezu između verujućih i neverujućih".

Objašnjavajući zašto je tako postupao, prota kaže: "Govorio sam uvek, a i sada to kažem: svejedno je da li je neko komunista ili vernik pravoslavac,

Musliman, Jevrejin ili katolik. Važno je da li je čovek. Ako je čovek, ja mogu sa njim da drugujem i prijateljujem, bez obzira na to koje je vere. Neosporno je da je sada ovde, u našoj zemlji, bolje nego što je bilo kada su vlast imali redikali, liberali, naprednjaci i drugi. Lično sam zadovoljan onim što imam. Sećam se ranije nismo imali puteva, vodovoda, kanalizacije i mnogo čega drugog. Tada smo se mučili i vezali "tanko za kratko", a sada imamo svega i zašto ne priznati da je sada bolje nego što je bilo".

U SPOMEN MRTVIMA, NA KORIST ŽIVIMA

Svake godine 22. novembra, na dan pogibije protinog sina Manojla, političkog komesara prve partizanske fabrike oružja u Užicu, na porodičnom groblju pokraj crkve u selu Sirogojnu i u protinoj kućnoj kapeli u Ravnima održava se godišnji pomen umrlim i izginulim članovima ove mnogoljudne svešteničke porodice. Tom prilikom prota Milan i njegov sin Milhailo, takođe prota, čitajući molitvu u kućnoj kapeli, odužuju porodični dug prema preminulim članovima ove velike zajednice. Protomilan tada činodestvuje sa epitrahiljom koji se smatra svojevrsnom crkvenom relikvijom.

Jugoslovenski zarobljenici pravoslavne vere, koji su za vreme drugog svetskog rata bili u nemačkom logoru, napravili su epitrahilj od šatorskog krila kao podloga i svih oficirskih i vojničkih oznaka kao ukrasa. Sa tim epitrahiljom je prota Drago Janković iz Sarajeva, takođe zarobljenik, vršio službu u logoru za vreme rata. Kada se posle rata vratio u zemlju, on ga je poklonio protu Smiljaniću u znak pažnje i sećanja. Protomilan sada upotrebljava taj epitrahilj samo kad čita opelo nekom od ratnika iz prvog ili drugog svetskog rata, u znak pijeteta prema onima koji su se borili za slobodu.

Drugujući sa narodom i deleći s njim dobro i zlo, prota Smiljanić se i učio na narodnoj mudrosti. Kao veliki poštovalac Vuka Karadžića bavio se i još se bavi skupljanjem narodnih umotvorina. U njegovoj radnoj sobi, ispunjenoj knjigama i raznim časopisima, nalazi se i nekoliko velikih svezaka sa poslovicama i izrekama koje je prota čuo u narodu. U jednoj svesci su pedantno zabeležene i reči koje ne postoje u Vukovom rečniku.

Posebno su sredene narodne izreke i aforizmi o ženama. Protomilan kaže da mu je sugestiju za to dao pokojni Mile Pavlović

Krpa, poznati profesor Beogradskog univerziteta, koji mu je poklonio svoju zbirku aforizama o ženama. Radoznali posetioci protinog doma najradije listaju tu svesku, smejući se izrekama punim narodnog duha.

Tako neumorni putnik, ratnik i narodni poslanik koji je svuda srdačno dočekivan i prijateljski ispraćan provodi svoj zasluženi odmor. Iako se povukao pod teretom godine, on se ne predaje. U tišini svog doma preko

novina i televizije prati savremena zbivanja i sređuje zapise o svom zavičaju. Sa komšijama koji ga redovno posećuju dogovara se kako će da izgrade most na susednoj rečici. Protomilan je uštedeo jednu sumu novca koju je namenio za tu svrhu.

"Pročitao sam u Koranu jednu suru" kaže protomilan, "u kojoj se kaže da je Bogu najprijetniji i za dušu pokonika najkorisniji onaj spomenik koji služi na dobro živima".

(Kraj)

OBAVEŠTENJE

Izbor Leptice

YUGOETHNIC organizuje izbor najlepše Jugoslovenke u NSW za 1979 godinu.

Program izbora održaće se u subotu 29 septembra 1979 u Police Boys Club Newtown, sa početkom u 20 časova.

Pokrovitelji ove jedinstvene priredbe su: YUGOBANKA, JAT, STOPANSKA BANKA, ADRIATIC TRAVEL, YUTIL, GORENJE-PACIFIC, MERKUR OVERSIS, GENERAL TURIST, APOTEKA MESTEROVIC, SAMOPOSUGA TONI SPIROSKI, BRANA TRAVEL, BALKAN TRAVEL, NAŠE NOVINE, NOVO DOBA I NOVOSTI, I MNOGI DRUGI.

POBEDNICE OVOG TAKMIČENJA DOBIĆE VELIKE NAGRADE OD STRANE ORGANIZATORA I OD POSLOVNIH FIRMI KOJE SU POKROVITELJI OVE PRIREDBE.

Pobednice odlaze u Perth na finalno takmičenje za najlepšu Jugoslovenku na nivou Australije.

Za ovo veče priprema se veoma bogat program:

- Izbor Miss personaliti, (najlepše Jugoslovenke).
- Izbor Charity Queen,
- Bogat umetnički program Yugoethnica prilagođen za ovo veče.
- Bogata lutrija.
- Domaća kuhinja sa tradicionalnim specijalitetima.
- Domaća i strana žestoka pića.
- I mnoga druga iznenađenja za posetioce.

Celo veče zabavljaje vas dva dobra orkestra, zabavni i narodni sa svojim odabranim repertoarom.

Ulaznice su puštene u prodaju i mogu se dobiti preko naših klubova, putničkih agencija i restorana. Rezervišite ulaznice na vreme, možda ih kasnije nemožete dobiti.

Decu ispod 14 godina nije dozvoljeno dovesti, jer za njih nije ova priredba.

Ceo program će se voditi na svim jugoslovenskim jezicima.

Devojke koje žele da se takmiče za Miss personaliti, (za najlepšu - Jugoslovenku), još nije kasno, prijavite se na adresu Yugoethnica, 142 Addison Rd. Marrickville, Ponedeljkom, Sredom i Petkom od 8 do 10 na veče.

Jedinstvena prilika PRODAJEM ZEMLJU

Veoma pogodan plac za gradnju kuće - SOUTH COAST.

Plac se nalazi na lokaciji TOROSS HEADS, Lot 1145, Manly St. No. 13

Blok zemlje (plac) se nalazi u urbaniziranom naselju: postoji škola, uvedena je struja, uređeni putovi, vodovod.

Oko 100 metara udaljen od atraktivne plaže.

Plac se prodaje zbog odlaska u domovinu.

Veoma povoljna cena.

Za sva obaveštenja obratiti se na Tel. 516-4677 (redakcija list) ili na adresu vlasnika: M. Dragović 30 Shaftesbury Rd. Burwood, 2134, NSW.